

Ongeregeld,

Zo ziet deze Kerst ons stalletje eruit.

Duidelijk dat hier een kinderhand bezig geweest is.

Het is wat je noemt een zootje ongeregeld. Het is geen toppunt van schoonheid of stijl. Twee plastic speelbeesten blokkeren de ingang samen met net iets te grote engelen. Het is dringen geblazen in deze kerststal. Alles los en vast heeft zich gemeld bij de kribbe. Verdringt zich rondom het kind wat je haast niet meer kunt vinden in de drukte. Voor de stal ligt een steen, ooit gekregen van een bevriende kunstenaar. 'Peace' staat erop. Ik herinner me nog dat ik hem kreeg. Wil- zo heette de maker- zei toen hij hem gaf met een scheef lachje: "Niet dat er ooit iets van komt."

Ieder jaar komt die vredessteen uit onze kerstdoos en denk ik aan Wil met zijn scheve lachje. Hoe lang wordt Kerst al gevierd in niet volmaakte omstandigheden, is de vrede ver te zoeken? Die eerste Kerst, in die dagen, zoals Lucas dat beschrijft, was ook niet helemaal ideaal. Het was crisis, oorlog, onderdrukking en er waren mensen onderweg naar plekken waar ze niet naar toe wilden.

Zwervers, vluchtelingen, onderdrukten allemaal op zoek naar wat er op die steen van Wil staat. Vrede! Vrede op aarde. Die eerste Kerst met het kindje in de stal. Hoe dan ook: niet de ideale plek om geboren te worden. Maar wat kwam er niet allemaal op af! Engelen waren er en herders, en de dieren hielden de wacht. Koningen/wijzen maakten een verre reis. Ik denk dat het een zootje ongeregeld was zoals onze stal nu.

Wij maken ons op voor Kerstmis in onze tijd van afstand en thuisblijven. Nabijheid verandert in scherpjes waarop we van alles zien en horen als u op het juiste linkje of knopje kunt duwen.

Allerlei bevlogen mensen in onze gemeente zijn aan het werk, de techneuten om het te filmen en te streamen en beamen. De muzikmakers die moeten roeien met de weinige riemen die ze nu hebben, de kinderen die maar mondjesmaat kunnen komen, de drie jonge mensen die ik gevraagd heb voor de middagdienst een filmpje te maken. Een medewerkster uit de zorg, een leerkracht en een ZPP er vertellen in die filmpjes, hoe ze dit vreemde jaar ervaren hebben. Over hun zorgen, hun dromen en hun wensen. Zij zijn onze leermeesters. Nee de kerstdiensten worden geen toppunt van schoonheid en stijl, maar dat hoeft ook niet. Het is een warme poging om te laten zien wat Kerstmis in 2020 voor ons is.

Niet **hoe** je viert met Kerstmis, maar **wat** je viert. Daar gaat het om.

Het zal vrij stil zijn deze Kerstmis, een stille nacht, hopelijk wel een heilige nacht.

In de nacht gekomen

Kind van hogerhand.

Licht in blinde ogen,

Licht dat zingend brandt,

Kom in onze dagen,

Hoor de aarde klagen

Heer, de wereld wacht.

Lied 505:1

Ds. Agnes Hana